

Güzel Yolumuzun Erlerinden Mehmet Yaman Dede 8 Ocak 2014 günü İstanbul'da Hakka yürüdü.

Bende bu yayladan Şah'a giderim

diyen, Pirimiz Pir Sultan Abdal gibi Erenlerin İzinde gücü yettiğinde çalıştı çabaladı. Hıdır Abdal Sultan Ocak Köyü'nden başlayan yaşam mücadelesi İstanbul'da sona erdi ve yine Ocak'ta ebedi istirahatgâhında sırlandı.

Fakir bir ailenin çocuğu olarak, hep haksızlığa uğramış Kızılbaş-Alevi toplumunun bir ferdi olarak çok sıkıntılar çekti. Özünü yitirmeden, son nefesine kadar bu Yol için çabaladı durdu. Ağır hastalığı sırasında bile Alevi Ocakları'ndan Kara Pirbad ile ilgili bir kitapçık hazırladı, Anıları ile ilgili kitabın eksikliklerini tamamlamaya çalıştı. Yayınları, kitapları, TV ve radyo programları ile Türkiye'den, Almanya'ya Hollanda'ya, Avusturya'ya, İsviçre'ye, İngiltere'ye, Avustralya'ya kadar hep Alevilik davasının peşinde bir ömür geçirdi, eğitim seminerleri, cemler cemaatler yürüttü.

Mehmet Yaman Dede, eğitimin, insana yatırımın en büyük hizmet, en büyük değer olduğunu savundu. Bunun böyle olduğunu kendi yaşamından biliyordu. Ocak Köyü Derneği'nin, Ocak'lı büyüğü Abbas Erturan'ın ve eşi Güllü Ana'nın ona bir baba, bir anne şefkatiyle kol kanat veren çabalarıyla eğitim görmüştü. O da kendisine gösterilen bu desteği, karşılıksız bırakmadı, var gücüyle okudu, onu destekleyen köyünün, büyüklerinin yüzünü kara çıkarmadı.

Çocukluğunu geçirdiği Ocak Köyü'nde İbrahim Akdağ gibi büyük Dedelerin zamanına yetişti. Onların dizlerinin dibinde deyişler, düvazıamlar dinledi, Aleviliğin geleneksel halini görebilme, yaşayabilme imkanına kavuştu. Ocak'ta Dede evlerinde yürütülen Cemlere cemaatlere katıldı, Pir Sultan'ın Şah Hatayi'nin, Kul Himmet'in deyişleriyle büyüdü. Ömrü boyunca da sazını elinden bırakmadı, Hak aşklarının deyişlerini dilinden düşürmedi.

Yoluna hizmetlerini öğretmen olduktan sonra da sürdürdü. Sağ-Sol olaylarının giderek şiddetlendiği dönemlerde Alevi toplumuna bir ışık tutmak üzere kıt-kanaat imkanlarıyla **Gerçekler Gazetesi**

'ni yayınladı. Bir yandan geçim sıkıntısı yaşarken bir yandan da bu gazeteyi Türkiye'nin her yanından Alevi Canlara ulaştırmak için çaba gösterdi.

İstanbul'da Cumhuriyet döneminde kurulan ve Alevi Canların ilk kutsal toplanma mekânları olan Karaca Ahmet Sultan Kültürünü Tanıtma Dayanışma ve Türbesini Onarma Derneği'nin kurucularından biri olma onurunu yaşadı. Ailesi Gözcü Karaca Ahmet Sultan'ın soyundan Hıdır Abdal Sultan Ocağı'nın bir evladı olarak bununla hep gurur duydu. Karaca Ahmet Sultan'ın yaşamını araştırmak için 1970'li yıllarda Manisa, Afyon başta olmak üzere pek çok şehirde ve kütüphanelerde araştırma yaparak, Karaca Ahmet Sultan ile ilgili Türkiye'de ilk kitabı yine Karaca Ahmet Sultan Derneği tarafından yayınlandı. Bu derneğimiz Aleviliğe hizmet yolunda hep yüzakımız, gurur kaynağımız oldu.

Hayatının son yıllarında ise kış aylarında İstanbul'da, yaz aylarında ise Hıdır Abdal Sultan Ocak Köyü'nde hizmetlerini sürdürdü. Alevilik konusunda televizyon programları hazırladı, seminerler, kurslar verdi, öğretici kitaplar yayınladı, Dedelerimizden kalan eski yazı Soy Şecereleleri, Buyruk, Menakıp ve Cönk Defterleri'ni yeni yazıya aktardı, dünyanın dört bir yanından konuk ve araştırmacılara güzel Yolumuzu anlattı. Üzerinde yıllarca çalıştığı ve ilk baskısı 1993 yılında yapılan ALEVİLİK, İnanç, Edeb Erkân adlı kitabının çok sayıda baskıların yapıldı. Hastalığı sırasında dahi okumaktan, yazmaktan geri durmadı. Horasan Erenlerinden Kara Pirbad ve Buyruk adlı çalışmalarını yayınladı.

Alevilik Yolu'nda taviz vermeden dimdik durdu. Onu tanıyamayan ve anlayamayan kimi ham ervah bunları ne yazık ki bilemedi. O anılarında bu konuları çok geniş bir şekilde yazdı. Yakın zamanda Mehmet Yaman Dede'nin bu anıları yayınlandığında bu gerçekler daha iyi anlaşılacak. Anılarının ne kadar önemli olduğunu anlamak bakımından onun kendi yazdığı şekliyle öğrenci iken yaşadığı anılarından "Gerçekler Yolunda Dik Duruş" başlıklı bölüm şu şekildeydi:

GERÇEKLER YOLUNDA DİK DURUŞ

“... Öğrencilik yıllarımda Abbas Erturan'ın cennet gibi bahçesinde zaman zaman muhabbet cemleri düzenlerdik; hem de açıkça, korkmadan, gizlemeden. Çevre binaların Sünni halkı bizi izlerdi.

Niçin korkacaktık? Allah diyor, inancımızı sürdürüyorduk. Kimler yoktu ki aramızda? O yılların en inançlı Alevileri: İbrahim Akdağ Dede, Dışlıklı Hasan Efendi, Ali Ekber Çiçek, Aşık Davut Sulari, Aşık Daimî, Feyzullah Çınar, Aşık Nesimî, Turan Engin, Sabri Yılmaztürk, Ahmet Özdemir, Gazeteci Ali Güner, Cemile Cevher, Medet Şahin Dede, Nadar Dede ve diğerleri...

Toplantı gününü ben ayarlıyorum, her tür masrafı Abbas Dayım üstleniyordu. Köyden kente göç sürecinde ilk Alevi bütünleşmeleri böyle başlamıştı. Tanrı'ya şükür, günümüzde varlığımız artık meydana çıktı. Cemevi, dergah, dernek, vakıf, federasyon, televizyon, radyo, yayınevi gibi kurum ve kurullarımız oluşmaya başladı.

27 Mayıs 1960 Devrimi günleriydi. Eşi Güllü Ana, Abbas Dayı'ya “Pehlivan, korkmuyor musun? Sıkıyönetim var, topar götürürler hepimizi” diyor, Alevilik uğrunda canını vermeye hazır Abbas Dayı ise eşine “Niçin korkalım hanım, sıkı yönetim yetkilileri de Cemimize buyursun, içimizde bulunsun, bizi yakından görüp tanısın, ne diyecekler bakalım? Din düşmanı, devlet düşmanı, Cumhuriyet düşmanı mıyız? Ahlak dışı bir toplantı mı yapıyoruz? Bizler cennet yurdumuzun bekçileriyiz...” yanıtını veriyordu.

Ülkesi, devleti ve milletine, bütün insanlık ideallerine yürekten bağlı, mayası insan sevgisiyle yoğrulmuş, Hak - Muhammed - Ali, Pir Hacı Bektaş Veli Yolu'na candan bağlı Abbas Dayımın bu samimi duyguları hayatım boyunca bana kılavuz olacaktır. Düşünüyorum da “Alnı açık, yüzü ak, gönlü pak olan” biz Aleviler bugüne dek neden korkup kabuğumuza çekildik? Doğan bir “Güneş” gibi niçin ışığımızı yaymıyoruz aleme? Kutsal inancımızdan, kültürümüzden, üstün ahlâk ve edep ilkelerimizden tüm insanlık “alemi niçin yararlanmasın? Biz Aleviler yüzyıllardır gizli kalmış değerli bir hazineyi insanların hizmetine sunmakta niçin geç kalıyoruz ki...”

MEHMET YAMAN DEDE HAKKA YÜRÜDÜ ...

Prof. Dr. Ali Yaman tarafından yazıldı.

Sevgili Mehmet YAMAN DEDE, ruhun şad olsun.

Hakk Muhammed Ali cümlemizi Erenlerin bu güzel Yol'undan ayırmasın.

Gerçekler Demine Hü.

